

РЕШЕНИЕ

№ 7846

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6268** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал.2 във връзка с чл.16 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е Х. Х.– прокурор при Софийска градска прокуратура /СГП/ срещу изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“– СДВР (СДВР-ОПП) за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) №[ЕИК]/01.04.2024 г. на името на Х. Х. ШАМО Ш., ЕГН [ЕГН], [дата на раждане] в С. .

В протеста се прави искане за прогласяване на нищожност на оспорения акт по съображения, че същият е в противоречие с материалноправните норми. Посочено е, че към момента на подаване на заявлението Х. Х. ШАМО Ш. е декларирал, че притежава чуждестранно СУМПС D01612982, издадено на 03.02.2020г. от Република И., но с Експертна справка № 97/2024г., изготвена по ДП № 3286 ЗМ 158/2024г., е установено, че документът е изцяло неистински. Тъй като този документ е послужил като основание за подмяната му с българско СУМПС, то се налага административният акт да бъде обявен за нищожен поради противоречие с разпоредбите на чл. 151, ал.2 ЗДвП и чл.12, ал.1 т.8 на Наредба № I-157/01.10.2002г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, издадена от министъра на вътрешните работи (Наредба № I-157). В проведеното съдебно заседание протестът се поддържа от прокурор К.. Претендират се разноски.

Ответникът–началникът на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, чрез юрисконсулт П., заявява, че не оспорва протеста.

Заинтересованата страна – Х. Х. ШАМО Ш. не изразява становище по протеста и не се явява. Назначеният по делото особен представител на заинтересованата страна - адв. А. изразява

писмено становище, което поддържа и в съдебното заседание, за недопустимост на протеста по съображения, че СУМПС не е индивидуален административен акт. Алтернативно – счита протеста за неоснователен. Подробни доводи излага в писмени бележки.

От фактическа страна се установи следното:

На 27.02.2024г. Х. Х. ШАМО Ш. /Н. Н. S. S./, [дата на раждане] в С., подал до началника на отдел “Пътна полиция“ - СДВР заявление за издаване на СУМПС с вх. № 6853. В приложеното заявление-декларация лицето е посочило, че притежава чуждестранно СУМПС, издадено от Република И. с № D01612982, издадено на 03.02.2020г.

На Х. Х. ШАМО Ш. е издадено българско СУМПС с №[ЕИК]/01.04.2024 г. което е получено лично от него на 02.04.2024г.

Във връзка с образувано ДП № 3286 ЗМ 158/2024г. по описа на ГДНП, пр. пр. № 16805/2024г. по описа на СГП е извършено технико-документално експертно изследване от вещо лице в областта на криминалистиката в СЕКД-ГДНП. В резултат на изследването е изготвена Експертна справка №97/2024г., заведена с рег.№ 3286р-29229 от 31.05.2024г. Видно от справката, представеният за изследване документ - свидетелство за управление на МПС с № D01612982, образец Република И., издадено на 03.02.2020г. на името на Х. Х. ШАМО Ш., е изцяло неистински.

По повод на установеното е подаден от СГП настоящият протест с искане за обявяване на нищожността на изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, по заявление вх. № 6853, подадено от Х. Х. ШАМО Ш., въз основа на което е издадено СУМПС №[ЕИК]/01.04.2024 г.

От правна страна съдът намира следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС - индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл.149, ал.5 АПК не е ограничено във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Съгласно чл. 162, ал.4 ЗДвП, чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш., се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията. В случаите, когато чуждестранно национално свидетелство не отговаря на изискванията по ал. 4, българско свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава след успешно полагане на изпит /ал.5/.

Условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина е уреден в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредбата, признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска при наличието на някоя от хипотезите на т. 1 – 3, а именно 1. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията; 2. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и е подписала споразумение с Република Б. за взаимно признаване и преиздаване на свидетелствата за управление на МПС; 3. страната, издала съответното свидетелство, е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Ш..

Съгласно ал.2, подмяната на свидетелството по ал. 1, т. 1 и 2 се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 6.

Настоящият случай безспорно попада в хипотезата на ал. 1, т. 1, с оглед на което е необходимо да се провери дали представеното свидетелство за управление на МПС от И. отговаря на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.). Отговорът на този въпрос не би могъл да бъде положителен, предвид приложената по делото Експертна справка за извършено технико-документално изследване, според която предоставеното за изследване СУМПС МПС с № D01612982 от 03.02.2020г., издадено на името на Х. Х. ШАМО Ш. е неистински документ. След като е констатирана неистинност на документа, чиято подмяна се иска, това изключва изначално и категорично възможността представеното чуждестранно свидетелство за управление на МПС да изпълнява изискванията на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата.

При това положение се налага изводът, че заявителят е представил в административното производство свидетелство, което не отговаря на изискванията на българското законодателство, а това означава, че волеизявлението на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР за издаване на №[ЕИК]/01.04.2024 г. на името на Х. Х. ШАМО Ш. е засегнато от тежък порок - противоречие с материалноправните разпоредби. Допуснатото нарушение на материалния закон се явява с достатъчен интензитет, за да обуслови нищожност на административния акт. Съществуването на СУМПС, удостоверяващо правоспособност, без придобиването ѝ да е действително установено чрез надлежен документ, е правно нетърпимо, поради което волеизявлението на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР по подаденото от Х. Х. ШАМО Ш. заявление, въз основа на което е издадено СУМПС №[ЕИК]/01.04.2024 г., следва да бъде прогласено за нищожно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявлението на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство №[ЕИК]/01.04.2024 г. на името на Х. Х. ШАМО Ш..

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Прокуратурата на Република Б. сума в размер на 179.95 евро за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: